

min Mening være bedre, om man afrundede Ølskatten nedad. Saa havde man dog ikke gjort Forholdet værre mellem de to Skatter, end det nu er, men havde gjort et lille Skridt i Retning af at gøre det mindre urigtigt. — Der vil naturligvis blive sagt, at det er en saa ringe Afgiftforhøjelse, at den kunne Bryggerierne sagtens bære, og at det gennemgaaende er en meget lukrativ Virksomhed at brygge undergæret — skattepligtigt — Øl. Det gælder vistnok for de store københavnske Bryggerier og i det hele taget for de meget store Virksomheder, men det gælder ikke for de mange mindre Bryggerier ude i Landet. Der er enkelte af dem, navnlig ældre og større Foretagender, som altid have givet et betydeligt Udbytte, men der er tabt Penge ved mange nye Foretagender og for Resten ogsaa ved ældre. Og det Udbytte, disse Bryggerier ude i Landet gennemsnitligt give, er langt fra stort. Her som alle Vegne er det de store Forretninger, som tjene Pengene. Der kunde derfor være nogen Grund til at vende tilbage til den Form for Ølskatten, vi havde i Fem-aaret 1897—1902, saa vidt jeg husker, hvor Skatten blev udredt efter Kontingentsystemet, saaledes at den faldt stærkest paa de Bryggerier, der havde den store Produktion og altsaa bedst var i Stand til at bære Skatten. Det ere vi imidlertid komne bort fra, og der er jo ikke megen Sand-synlighed for, at vi skulle komme tilbage dertil, jeg ved ogsaa, at man fra Tilsynets Side er afgjort derimod. Men derfor kunde man dog gerne blive ved den nuværende Ølskat, og skulde man endelig finde, at de 6 Kr. 85 Øre ere et saa ube-kvemt Tal at regne med, er der jo 6 Kr. 75 Øre; det er et udmærket bekvemt Tal at regne med. Hvis de 130,000 Kr. Skat-teforhøjelse ikke betyder noget for Staten, kunne de 10 Øre mindre pr. Hektoliter hel-ler ikke gøre det, og saa vilde man være over den Vanskelighed.

I Anledning af, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra København (C. C. Andersen), vil jeg sige, at jeg tror ikke, at Bryggerierne af denne Grund villé gaa til en Prisforhøjelse; det vilde ikke være let at motivere det. Hele den forøgede Skat vil udgøre — som der allerede er blevet gjort opmærksom paa — saadant noget som $\frac{1}{36}$ Øre pr. Bajer, og af den Grund kan man ikke lægge en Øre paa. (Modsigelse). Nej, det tror jeg ikke, man kan. Det er meget muligt, at Forandrin-gen af Maal kan give Anledning til, at man indretter sig saadan fra Bryggeriernes

Side, at man ikke taber noget, men jeg tror ikke, at denne $\frac{1}{36}$ Øre pr. Bajer vilde kunne motivere en Prisforhøjelse.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) mente, at Behandlingen af denne Sag rettelig maatte ses i Forbindelse med den Tillid, man nærede til den nuværende Regering, navnlig til Finansministeren. Jeg tror, det er for stort et Maal at anlægge. Denne Sag er saa jævn og lige til, at jeg tror, den vil kunne tages rent sagligt uden storpolitiske Hensyn.

Endnu vil jeg kun bemærke med Hen-syn til den Erstatning, som Motivernes Forfatter er saa velvillig at henwise Bryg-gerierne til, at der jo allerede en Gang er gjort opmærksom paa, at den Fortjeneste, Bryggerierne ville faa ved Ophævelse af Ristolden, vil ikke ramme Bryggerierne i Almindelighed. Desuagtet er det blevet gentaget senere, at man maa huske paa, at de faa noget igen paa Risaen. Men jeg vil dog slaa fast, at i Provinserne bruger man gennemgaaende i Bryggerierne meget sjældent Ris, om det overhovedet finder Sted. Det er igen de københavnske Bryg-gerier, som her faa Fordelen, og det er dem, som bedst kunne undvære den.

Jeg kan ikke slutte mig til Ønsket om, at denne Sag bliver prøvet nærmere i et Udvalg. Jeg vilde finde det rigtigt, at vi i det mindste blive staaende ved den Skat, vi have, og skal der gøres nogen Forandring, vil jeg henstille, at vi ned-sætte Skatten til 6 Kr. 75 Øre, det er et meget godt Tal at regne med.

Finansministeren (Brun): Det lader jo til at være et Stridens Punkt, om denne Afrunding opad til 7 Kr. er berettiget eller ikke. Virkningerne af Afrundingen opad ere jo ikke helt utvivlsomme, idet man ikke ved, om det bliver Producenterne eller Forbrugerne, der komme til at bære Forhøjelsen. For Statskassen kunne de 133,000 Kr. ikke spille nogen Rolle, om-endskønt Statskassen selvfølgelig med Glæde tager imod smaa Bidrag, men det er kun af Nemhedshensyn, at Afrundingen er foreslaet. Hvis det høje Ting mener, at Afrundingen er overflødig eller skade-elig, er der fra Finansministeriets Side in- tet til Hinder for at blive staaende ved 6 Kr. 85 Øre, det er jo ikke noget Princip-spørgsmaal, der her er Tale om.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) vilde foretrække de nugæl-dende Bestemmelser, hvorefter selve Lov-givningen fastslog Emballagemaalene. Jeg tror ikke, at det er praktisk, og Loven